

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat, fără participarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Curjuc Igor și de către avocatul Șteliman Serghei împreună cu inculpatul Curjuc Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Curjuc Igor xxxxx, născut la xxxxx xxxxx xxxxx, originar din sat. xxxxx, r-ul xxxxx, domiciliat în xxxxx, str. xxxxx, xxxxx.

Termenul de examinare:

prima instanță: 22.12.2017 – 31.05.2019

instanța de apel: 25.06.2019 – 05.11.2019

instanța de recurs: 09.01.2020 – 22.09.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Central) din 31 mai 2019, Curjuc Igor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal, a fost achitat din motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*.

Conform dispoziției art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, Curjuc Igor a fost reabilitat pe deplin.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Curjuc Igor a cheltuielilor judiciare în mărime de 1910,10 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Inculpatul **Curjuc Igor**, se învinuiește în faptul că, în perioada de timp cuprinsă între 10 aprilie 2017-25 aprilie 2017, având statut procesual de persoană în privința căreia s-a pornit procesul contravențional, în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, cauză care se examina de către Judecătoria Orhei (sediul Central), și intenția de amestec, sub orice formă, în judecarea cauzei de către instanța de judecată cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei contravenționale, în

același timp, conștientizând că executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia acționa în calitate de agent constatatator la examinarea prezentei cauze contravenționale, iar Cibireac Aurelia și Morcan Silvia în calitate de martori, în vederea pronunțării unei hotărâri judecătorești în folosul său și împiedicarea executării titlului executoriu, care a servit temei de pornire a procesului contravențional, a amenințat, pentru a influența și a răsturna ordinea firească a lucrurilor, agentul constatatator Lilia Corolețcaia cu efectuarea mai multor vrăji prin ogradă și crearea problemelor în activitatea de serviciu, determinând-o de a nu se prezenta în ședințele de judecată și a renunța la acuzarea adusă, inclusiv a expediat mai multe mesaje de pe numărul SIM xxxxx pe numărul SIM xxxxx ce aparținea lui Cibireac Aurelia, cu conținut amenințator prin intervenția religiei, influențând-o de a nu se prezenta în ședințele de judecată în vederea audierii sale în calitate de martor, urmare la ce, la 10 aprilie 2017 a plasat și un bilețel în poarta de acces a domiciliului cet. Cibireac Aurelia din or. Orhei, str. Renașterii Naționale, 1, prin care o îndemna să-l apeleze la numărul SIM xxxxx, conținutul căruia conform raportului de expertiză nr. 6087 din 20.11.2017 a fost scris de către Curjuc Igor, iar ulterior a efectuat mai multe apeluri telefonice în adresa ei prin care în continuare îi solicita să nu se prezinte la judecarea cauzei, acțiuni ce au adus la amestecul direct în judecarea cauzei contravenționale.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Curjuc Igor au fost încadrate juridic în baza art. 303 alin. (1) Cod penal după semnele calificative, *amestec în înfăptuirea justiției, adică amestecul, sub orice formă, în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată, cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Orhei, Machidon Alexei, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Curjuc Igor fie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal și a-l libera de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, precum și cu încasarea de la Curjuc Igor a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 1910,10 lei.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- instanța la adoptarea sentinței a admis o apreciere eronată și detașată a probelor, de principii generale ale procesului penal, inclusiv scopul legii penale, a circumstanțelor importante pentru stabilirea adevărului, în acest sens interpretând extensiv și defavorabil atât normele Codului de procedură penală cât și normele Codului penal, în raport cu circumstanțele de fapt și de drept ale cazului investigat fapt ce a adus la achitarea neîntemeiată a inculpatului. Au fost cercetate probe suficiente cu referire la existența infracțiunii și identificarea făptuitorului, inclusiv separat, asupra fiecărui semn al componenței de infracțiune, însă pe cale de consecință, din alte careva

motive, instanța a reținut că probele aduse de acuzare nu demonstrează vinovăția inculpatului, dând prioritate probelor apărării, care vin în contradicție cu probele incontestabile prezentate de acuzare;

- acțiunile inculpatului întrunesc semnele componenței de infracțiune, agentul constator fiind victimă a infracțiunii incriminate;

- acuzarea în dezbaterile judiciare s-a referit clar și care sunt cheltuielile suportate de către stat la desfășurarea prezentei cauze penale, motivând că acestea au fost pe măsura investigațiilor efectuate. La fel a precizat că cheltuieli suportate pentru investigarea prezentei cauze penale nu au o valoare considerabilă și că, prin urmare, raportat la prevederile art. 227-229 din Codul de procedură penală, urmează a fi recuperate de la inculpat. Pe lângă alte cheltuieli suportate de către stat la instrumentarea prezentei cauze penale, urmează a se pune pe seama inculpatului doar cheltuielile suportate la efectuarea expertizelor judiciare, valoarea cărora constituie 1910,10 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea penală cu pronunțarea în respectiva parte a unei noi hotărâri, prin care:

Curjuc Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Curjuc Igor a fost liberat de pedeapsa stabilită în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspunderea penală.

În rest, dispozițiile sentinței cu privire la cheltuielile judiciare au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe Curjuc Igor din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat în fapt că:

Curjuc Igor, în perioada de timp cuprinsă între 10 aprilie 2017 - 25 aprilie 2017, având statut procesual de persoană în privința căreia s-a pornit procesul contravențional, în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional, cauză care se examina de către Judecătoria Orhei (sediul Central), și intenția de amestec, sub orice formă, în judecarea cauzei de către instanța de judecată cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei contravenționale, în același timp, conștientizând că executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia acționa în calitate de agent constator la examinarea prezentei cauze contravenționale, iar Cibireac Aurelia și Morcan Silvia în calitate de martor, în vederea pronunțării unei hotărâri judecătorești în folosul său și împiedicarea executării titlului executoriu, care a servit temei de pornire a procesului contravențional, a amenințat, pentru a influența și a răsturna ordinea firească a lucrurilor, agentul constator

Lilia Corolețcaia cu efectuarea mai multor vrăji prin ogradă și crearea problemelor în activitatea de serviciu, determinând-o de a nu se prezenta în ședințele de judecată și a renunța la acuzarea adusă, inclusiv a expediat mai multe mesaje de pe numărul SIM xxxxx pe numărul SIM xxxxx ce aparținea lui Cibireac Aurelia, cu conținut amenințător prin intervenția religiei, influențând-o de a nu se prezenta în ședințele de judecată în vederea audierii sale în calitate de martor, urmare la ce, la 10 aprilie 2017 a plasat și un bilețel în poarta de acces a domiciliului cet. Cibireac Aurelia din or. Orhei, str. Renașterii Naționale 1, prin care o îndemna să-l apeleze la numărul SIM xxxxx, conținutul căruia conform raportului de expertiză nr. 6087 din 20.11.2017 a fost scris de către Curjuc Igor, iar ulterior a efectuat mai multe apeluri telefonice în adresa ei prin care în continuare îi solicita să nu se prezinte la judecarea cauzei, acțiuni ce au adus la amestecul direct în judecarea cauzei contravenționale.

Reieșind din fapta reținută, instanța de apel a concluzionat că prin acțiunile sale intenționate Curjuc Igor a comis infracțiunea prevăzută la art. 303 alin. (1) Cod penal, amestec în înfăptuirea justiției, adică amestecul, sub orice formă, în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată, cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete.

În opinia instanței de apel, vinovăția inculpatului Curjuc Igor în comiterea faptei reținute, a fost dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum sunt: declarațiile martorilor Corolețcaia Lilia (f. d. 57, 58, 167, 168, vol. II) și Cibireac Aurelia (f. d. 36, vol. II).

Astfel, instanța de apel a reținut că declarațiile martorului Cibireac Aurelia, sunt utile, veridice și coroborează cu declarațiile martorului Corolețcaia Lilia și combat argumentele inculpatului Curjuc Igor precum că dânsul n-a comis infracțiunea imputată lui, și confirmă faptul că anume Curjuc Igor a comis această infracțiune.

În cadrul instanței de fond, partea apărării a prezentat următoarele probe care ar demonstra nevinovăția inculpatului: declarațiile martorilor Furmuzachi Ion (f. d. 66, 67, vol. II); martorului minor Furmuzachi Cătălin (f. d. 87, vol. II); martorului Curjuc Vadim (f. d. 73, vol. II); martorului Rabii Ilie (f. d. 86, vol. II); martorului Țurcan Victor (f. d. 153, vol. I).

În privința acestora, instanța de apel a reținut că declarațiile martorilor Furmuzachi Ion, Furmuzachi Cătălin, Curjuc Vadim, Rabii Ilie și Țurcan Victor, nu pot servi drept temei de achitare a inculpatului Curjuc Igor, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece ele nu corespund adevărului, sunt date cu scopul de a-l exonera pe ultimul de la răspunderea penală și se combat de întreaga sistemă de probe analizată și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine vina inculpatului Curjuc Igor în comiterea infracțiunii imputate lui.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Furmuzachi Ion și Furmuzachi Cătălin, precum că Curjuc Igor nu a expediat mai multe mesaje de pe numărul SIM xxxxx pe numărul SIM xxxxx ce aparținea lui Cibireac Aurelia, cu conținut amenințător prin intervenția religiei, influențând-o de a nu se prezenta în ședințele de judecată în vederea audierii sale în calitate de martor, ci le-a expediat minorul Furmuzachi Cătălin, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizată mai sus, din care reiese că anume Curjuc Igor a expediat aceste mesaje și anume dânsul a săvârșit amestecul în înfăptuirea justiției cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei contravenționale în privința sa, astfel, dânsul va răspunde penal pentru faptele comise.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpatului Curjuc Igor se mai dovedește integral și prin următoarele probe scrise și documente, cum sunt: cererea cet. Corolețcaia Lilia din 10.04.2017, prin care solicită tragerea la răspundere a cet. Curjuc Igor pentru intimidarea martorilor și amenințarea acestora. (f. d. 14); procesul-verbal de ridicare din 05.07.2017 (f. d. 49); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.07.2017 (f. d. 50); procesul-verbal de ridicare din 06.07.2017 unde de la cet. Morcan Silvia a fost ridicat un CD-R cu un fragment audio. (f. d. 58); procesul-verbal de ridicare din 06.07.2017 (f. d. 59); procesul-verbal de ridicare din 15.11.2017 (f. d. 68); raportul de expertiză grafoscopică nr. 34/12/1-R-6087 din 20.11.2017 (f. d. 78-81); Documentele și copiile documentelor anexate la dosarul penal: extrasul de la compania „Orange” privind apelurile telefonice primite pe numărul de telefon: xxxxx; un fragment de hârtie liniară pe care se află înscris cu stilou de culoarea albastră; un CD-R pe care se află inscripția „Verbatim” pe care este stocat un fișier audio cu capacitatea de 224 KB cu o durată de 01:13 minute; CD-R pe care se află inscripția „Verbatim” pe care este stocat un fișier audio cu capacitatea de 118 KB cu o durată de 01:15 minute; o filă de hârtie A4 pe care se află un înscris de mână cu stilou de culoarea albastră; un CD-R pe care se află inscripția „Verbatim” pe care este stocat rezultatele convorbirilor telefonice de la companiile de telefonie mobilă „Orange” și „Moldcell”, dispuse pe cartela SIM: xxxxx și pe cartela SIM: xxxxx.

Instanța de apel a apreciat că, declarațiile depuse de către inculpatul Curjuc Igor, prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii comise de el, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală, și se combat de întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Curjuc Igor nu echivalează cu achitarea acestuia deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a faptelor încriminate.

Astfel, instanța de apel a apreciat că aceste probe scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile martorilor Corolețcaia Lilia și Cibireac Aurelia, cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care indică la Curjuc Igor ca la persoana care a comis fapta incriminată.

Deși instanța în partea descriptivă a sentinței și-a motivat poziția prin faptul că nu este demonstrată vinovăția inculpatului și că în acțiunile lui lipsește semnul laturii obiective și subiective a infracțiunii, în dispozitivul aceleiași hotărâri se indică drept motiv de achitare lipsa faptului infracțiunii, în opinia instanței de apel acest fapt în raport cu normele Codului de procedură penală formează temei de casare a sentinței or, motivarea soluției contravine dispozitivului hotărârii.

Prima instanță a constatat că executorul judecătoresc care acționa la acea etapă în calitate de agent constatatator la examinarea/judecarea cauzei contravenționale nu poate forma obiectul infracțiunii investigate, adică nu poate fi victimă a acestei infracțiuni, urmând a fi doar judecătorul care judecă cauza, însă instanța de apel a concluzionat că raporturile în cadrul procesului contravențional nu sunt altceva decât raporturi juridice, prin urmare, participarea la aceste raporturi presupune calitatea de subiect al acestor raporturi și în acest sens, este necesar de a nu confunda calitatea de parte și participant la proces cu calitatea de parte la raporturile procesuale. Astfel, urmează de diferențiat calitatea de parte la raportul procesual care o au toți cei care se încadrează în raporturile de drept procesual, inclusiv de procedură contravențională, de calitatea de parte la proces ca atare, unde termenul de „parte” i se atribuie având în vedere faptul că unele drepturi și obligații sunt prevăzute doar pentru părți.

Calitatea de părți la proces o au acele categorii de subiecte ale raporturilor procesual-contravenționale, participanții care urmăresc un interes în cadrul acestui proces. Din rândul acestora face parte, de exemplu, contravenientul și persoana care a avut de suferit în urma contravenției. Alți participanți la proces, care nu urmăresc un interes propriu din rezultatele procesului, nu pot avea calitatea de parte la proces. Ei sunt doar participanți la proces. Din șirul acestora fac parte martorul, grefierul, expertul etc., iar potrivit art. 385 din Codul contravențional, participant la proces este și agentul constatatator. În procesul contravențional, care este unul analogic procesului penal, agentul constatatator reprezintă învinuirea din partea statului asupra cazului comiterii unei fapte ilicite, iar învinuirea urmează a fi demonstrată anume de cel care a diferit cauza justiției, având un rol activ în probarea acesteia. Așadar, calitatea de participant a agentului constatatator la judecarea unei cauze contravenționale, constituie o continuitate în susținerea învinuirii aduse unei persoane, doar însă la o altă fază a procesului contravențional, agentul constatatator având un rol activ în judecarea cauzelor contravenționale, fiind obligat de a lua toate măsurile prevăzute de lege

pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

În conformitate cu art. 455 alin. (2) Cod contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului la ședința de judecare a cauzei contravenționale, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, este obligatorie. Rațiunea acestei obligații constă în necesitatea de a asigura o bună - administrare a justiției, respectându-se, în acest sens, principiul contradictorialității, care reprezintă un principiu fundamental, atât al dreptului contravențional, în sensul că în temeiul acestuia, părțile/participanții pot să formuleze cereri, să propună, să administreze probe și să pună concluzii cu privire la toate problemele de fapt și de drept de care depinde corecta soluționare a procesului. El este exprimat prin - să fie ascultată și cealaltă parte, rezumând esența întregului proces. În mod sugestiv se arată că, în realitate, principiul este un set de drepturi și obligații, pentru instanță și pentru părți, gândite astfel încât, în desfășurare, să confere dialogului judiciar echilibrul de dorit pentru reușita judecării.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că amestecul sub orice formă la judecarea cauzei contravenționale în litigiu, participant la care a fost și agentul constatator, de care în final urma să depindă calitatea reprezentării în numele statului a învinuirii aduse persoanei, s-a manifestat prin exercitarea de presiuni de către Curjuc Igor asupra agentului constatator cu scopul de a influența cercetarea judecătorească. Agentul constatator este participant la proces, în speță având un rol activ în a prezenta probele administrate așa încât să convingă instanța asupra existenței contravenției.

În concluzie, instanța de apel a considerat că prima instanță neîntemeiat a dispus achitarea lui Curjuc Igor din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii deoarece reieșind din cele reținute, se constată cu certitudine, că în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate lui.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a menționat că a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că dânsul nu este pentru prima dată tras la răspunderea penală, fiind anterior condamnat (f.d. 114-verso), de faptul că circumstanțe atenuante și agravante nu sunt și consideră că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, însă infracțiunea prevăzută la art. 301 alin. (1) Cod penal este o infracțiune ușoară, ultima acțiune infracțională a fost comisă de către Curjuc Igor la 25 aprilie 2017, și de la comiterea acțiunilor infracționale a trecut termenul de 2 ani, iar în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. (a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua comiterii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Curjuc Igor în contul statului, cheltuielile suportate la efectuarea expertizelor judiciare, valoarea cărora constituie 1910,10 lei, instanța de apel a notat că alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia „*Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”, iar fapta a fost săvârșită de către inculpatul Curjuc Igor, până la adoptarea acestei Legi, adică la 25 aprilie 2017, astfel instanța de apel a considerat necesar de a respinge solicitarea procurorului, trecând aceste cheltuieli în contul bugetului de stat.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, au declarat în termen recursuri ordinare:

5.1. Inculpatul Curjuc Igor, prin care, fără a invoca careva temeieri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului, inculpatul a menționat că:

- atât în cadrul anchetei preliminare, cât și în cadrul ședinței judiciare vina nu a recunoscut-o. Menționează că personal pe nimeni nu a influențat să nu se prezinte în ședințele de judecată în vederea audierii sale ca martor. Acuzarea nu a prezentat suficiente probe și decisive care ar motiva vinovăția inculpatului;

- instanța de apel nu a dat o analiză mai amplă probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume a declarațiilor martorilor Frumuzachi Ion, Frumuzachi Cătălin, Curjuc Vadim, Rabii Ilie, Turcan Victor care dovedesc nevinovăția inculpatului;

- din învinuirea înaintată de către acuzatorul de stat inculpatul Curjuc Igor a manifestat influență asupra agentului constatat, Corolețcaia Lilia, care exercită și funcțiile de executor judecătoresc și a martorului asistent Cibireac Aurelia, care a semnat procesul-verbal cu privire la contravenție și nu asupra judecătorului care a examinat cauza contravențională.

5.2. Avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatului, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- prin faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în referință, și nici măcar nu a amintit despre ele, a admis încălcări similare celor constatate de Curtea Europeană în cauzele „*Fomin către Moldova*”, „*Helle către Finlanda*”, „*Ruiz del Torres către Spania*” și altele, făcând astfel ca procesul în privința lui Curjuc Igor, la faza judecării cauzei în ordine de apel, să nu fie unul echitabil.

- nu orice acțiuni, de natură să influențeze soluția instanței, pot fi calificate în prevederile art. 303 alin. (1) Cod penal. Pentru că fapta să fie încadrată în temeiul acestei norme penale, obiect al influenței trebuie să fie instanța de judecată, de asemenea persoana trebuie să urmărească un scop special - să împiedice examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a unei cauze concrete sau să obțină pronunțarea unei hotărâri judecătorești ilegale. Nimic din toate acestea nu este întrunit în acțiunile lui Curjuc Igor;

- totodată legea penală prevede clar că poate fi obiect al influenței doar instanța (*judecătorul și greșierul*) și nu alți participanți la proces. Astfel în cazul de față nu există obiectul infracțiunii;

- parte componentă a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal este scopul ei, și anume de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei, sau de a obține pronunțarea unei hotărâri ilegale. Nici acest scop nu e prezent în acțiunile lui Curjuc Igor;

- hotărârea pronunțată de instanță în cauză contravențională a lui Curjuc Igor a fost una de anulare a procesului-verbal și încetare a procesului contravențional, astfel Curjuc Igor și-a atins scopul dorit de a fi pronunțată anume o astfel de hotărâre;

- în ședința de judecată nimeni, inclusiv agentul constatator nu a solicitat audierea unor martori, în acest sens la materialele cauzei penale fiind anexată o copie a procesului-verbal al ședinței de judecată în cauza contravențională. Deci acești martori, neurmând a fi audiați în ședință, careva acțiuni care ipotetic urmărea scopul neprezentării lor nu pot constitui un amestec în înlăptuirea justiției, dat fiind faptul că martorii în cauză nu urmau a fi chemați în ședință;

- amenințarea cu vrăjile nu constituie o amenințare cu acte ilegale, deoarece vrăjile, neexistând în realitate, nu pot avea nici caracter legal, nici caracter ilegal;

- din patru elemente obligatorii a componenții de infracțiune, în cazul lui Curjuc Igor lipsesc trei: obiectul, latura obiectivă și latura subiectivă. Prin urmare fapta lui Curjuc Igor nu întrunește elementele infracțiunii și el a fost corect achitat de către prima instanță;

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele de care s-a condus instanța ajungând la concluzia de a casa sentința. Instanța de apel s-a limitat la descrierea probelor ce ar dovedi că Curjuc Igor a comis fapta ce i se încredințează că ar constitui o infracțiune prevăzută de art. 303 alin. (1) Cod penal și la descrierea diferenței între partea în procesul contravențional și participantul în proces contravențional. Careva motive ce ar răsturna concluzia instanței de fond în ceea ce privește faptul că acțiunile lui Curjuc Igor nu se încadrează în componența de infracțiune incriminată, instanța de apel nu a invocat;

- decizia instanței de apel nu cuprinde de fapt motivele pe care este întemeiată soluția în ceea ce privește admiterea apelului și casarea sentinței.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată, și dispune achitarea persoanei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

În cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c. Allemagne din 12.07.2001, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat, că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost

apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, erorile admise urmând a fi corectate în ordinea procedurii de recurs, fără a agrava situația inculpatului.

După cum rezultă din conținutul recursurilor părții apărării, acestea se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; 15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

În esență, argumentele părții apărării se focusează asupra faptului că instanța de apel a comis erori de drept la constatarea în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii art. 303 alin. (1) Cod penal, întrucât din patru elemente obligatorii ale respectivei componente de infracțiune, în cazul lui Curjuc Igor lipsesc trei: obiectul, latura obiectivă și latura subiectivă.

Analizând decizia contestată în raport cu motivele și temeiurile de casare invocate de către partea apărării, Colegiul penal lărgit constată că în speță și-au găsit incidență temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, și anume că în speță nu au fost întrunite elementele infracțiunii, hotărârile atacate necuprinzând motivele pe care se întemeiază soluțiile.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit notează că instanța de apel a dispus eronat casarea parțială a sentinței în latura penală cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, fapt datorat concluzionării pripite asupra întrunirii la caz a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal.

Cu această ocazie Colegiul penal reamintește că a adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală,

instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;
- 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;
- 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Totodată art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, prevede că sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal lărgit, în urma analizei complexe a cauzei, conchide că temeiul de achitare indicat supra este constatat cu certitudine în speță și, prin urmare, se impune necesitatea casării hotărârilor instanțelor de fond, deoarece au fost comise erori de drept care condiționează intervenția instanței de recurs, cu admiterea recursurilor, casarea totală a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu dispunerea achitării inculpatului Curjuc Igor.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că potrivit rechizitoriului, **Curjuc Igor** se învinuiește în faptul că, în perioada de timp cuprinsă între 10 aprilie 2017-25 aprilie 2017, având statut procesul de persoană în privința căreia s-a pornit procesul contravențional, în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, cauză care se examina de către Judecătoria Orhei (sediul Central), proces în care în calitate de martori figurau cet. Cibireac Aurelia și Morcan Silvia, având intenția de amestec, sub orice formă, în judecarea cauzei de către instanța de judecată cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei contravenționale, a expediat mai multe mesaje de pe numărul SIM xxxxx pe numărul SIM xxxxx ce aparținea lui Cibireac Aurelia, prin care direct o influența de a nu se prezenta în ședințele de judecată în vederea audierii sale în calitate de martor, pentru a obține o hotărâre în folosul său, iar ca urmare, pentru atingerea scopului urmărit, a plasat și un bilețel în poarta de acces a domiciliului cet. Cibireac Aurelia din or. Orhei, str. Renașterii Naționale 1, prin care o îndemna să-l apeleze la numărul SIM xxxxx, conținutul căruia conform raportului de expertiză nr. 6087 din 20.11.2017 a fost scris de către Curjuc Igor.

Acțiunile indicate ale inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 303 alin. (1) Cod penal după semnele calificative, amestecul sub orice formă în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată, cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete.

În speță se constată că prima instanță a dispus achitarea inculpatului în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, adică din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar instanța de apel a decis

casarea sentinței și condamnarea inculpatului Curjuc Igor, conform învinuirii înaintate.

Analizând conținutul și soluțiile respectivelor hotărâri, Colegiul penal lărgit atestă că concluziile instanțelor sunt pripite și nu coroborează cu prevederile legale ce guvernează judecarea respectivei cauze penale.

Cu raportare la componența de infracțiune prevăzută la art. 303 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs notează că, obiectul infracțiunii este activitatea instanței judecătorești.

Obiect facultativ al infracțiunii este personalitatea judecătorului, în cazul în care asupra acestuia se săvârșesc acțiuni îndreptate spre a limita drepturile lor prevăzute de Cod de procedură penală sau de alte acte legislative. În acest caz judecătorii - subiecți ai procedurii penale pot fi recunoscuți ca părți vătămate în cauza penală.

Din fapta incriminată lui Curjuc Igor prin rechizitoriu, Colegiul penal lărgit atestă că, Curjuc Igor este învinuit în acțiuni de influențare a unui martor în cadrul unei proceduri contravenționale, ce se afla la faza judecării în primă instanță.

Prin urmare se constată că, aceste acțiuni a lui Curjuc Igor, nu au fost îndreptate spre obiectul componenței de infracțiune prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal, care poate fi doar activitatea instanței judecătorești, dar au fost îndreptate către o altă persoană decât cele stipulate exhaustiv în prevederile art. 303 alin.(1) Cod penal.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale și funcționale ale legislației în vigoare la data comiterii faptei examinate în speță, au fost stabiliți expres subiecții care exercită nemijlocit activitatea instanței judecătorești, iar din moment ce obiectul juridic special al infracțiunii imputate lui Curjuc Igor, prevăzute la alin. (1) art. 303 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la neadmiterea imixtiunii în activitatea instanțelor judecătorești, rezultă, că victimă a infracțiunii vizate poate fi doar instanța de judecată.

Reieșind din cele constatate, analizând acțiunile comise de inculpatul Curjuc Igor cu raportare la componența infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit nu identifică în speță existența obiectului infracțiunii respective, deoarece influența manifestată de către inculpat a fost exercitată asupra unui martor, dar nu asupra instanței de judecată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că instanțele de fond au emis hotărâri neîntemeiate, și anume prima instanță a stabilit eronat temeiul achitării, iar instanța de apel a extins eronat calitatea obiectului infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 303 Cod penal, fiind astfel denaturat scopul urmărit de legiuitor și intenția acestuia de a ocroti justiția în persoana judecătorului, procurorului și a altor funcționari abilitați cu efectuarea urmăririi penale pentru a evita amestecul sau împiedicarea sub orice formă în judecarea cauzelor penale sau efectuarea urmăririi penale.

Colegiul consideră că eroarea admisă de către instanța de apel în determinarea obiectului infracțiunii generează, în mod evident, și imposibilitatea constatării în acțiunile inculpatului, imputate acestuia prin rechizitoriu, a laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 303 alin.(1) Cod penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit constată, că la caz, a avut loc admiterea unei erori de drept, comise de instanțele de fond și de apel, iar inculpatul în temeiul prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, urmează a fi achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

8. În temeiul art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către inculpatul Curjuc Igor și de către avocatul Șteliman Serghei împreună cu inculpatul Curjuc Igor, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019 și sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 31 mai 2019, în cauza penală în privința lui Curjuc Igor xxxxx, și se dispune achitarea lui Curjuc Igor xxxxx de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 noiembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor